

שלמה גולדברג המכונה ג'ינג'י, בא למסיבה לבדו, אבל לצורך הצילום חיבק את ענת דולב, בעבר כוס פלסטיק, מה שלא כל כך יאה ליוני-ביכורים. שדרנית בגלי צה"ל וכיום מועמדת למישרה של קריינית בטלוויזיה. הכוס בידיה של גולדברג היא כוס פלסטיק, מה שלא כל כך יאה ליוני-ביכורים.

קוברים את הקיץ,

גם ממהרים לגמור את היין

וגם מגישים שניצלים ומיצים לכולם

הצלחה

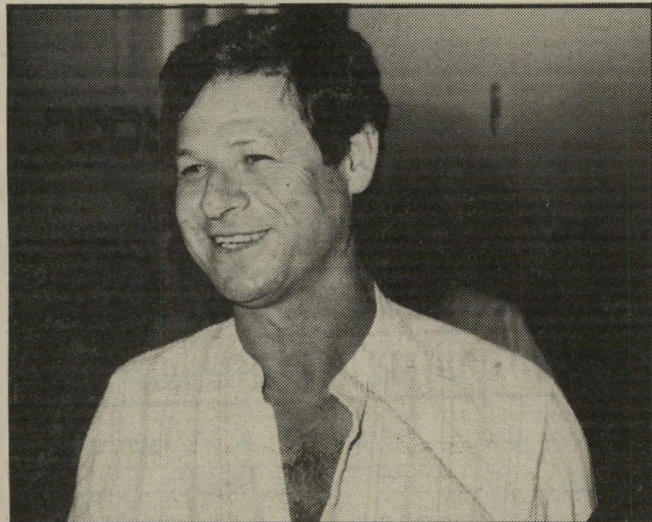
בפעם

השמינית

מלון. הם כווראי העריפו להימצא בחד-ריהם הנוחים, ולא בלובי האנטיפטי. באולם הגדול התה האווירה שונה לחלוטין: הכלאה בין חונה תימנית שמחה למסיבה של יחסי-יכור. כולם ישבו לשולחנות ערוכים יפה והתכבדו במיץ ובשניצלים. חיים משה שר מעל הבימה כווליום גבוה מאוד, ועל הכל הטילה אור מסנוור מצלמת וידיאו עם זרקורים, שהנציחה את האירוע.

חיים משה ישב לשולחן יחד עם בני מישפחתו. אמו של חיים ואביו יעקב הרעיפו נשיקות על בנם המצליח. האם מחבבת את גדי והאב אח אסי. שניהם ילדיו של הזמר החונג.

חיים יבין החזיק גביע בוז'ולה בידיה ושיבח את טעמו החמצמץ והמייוחד של היין הצעיר שלא הספיק להתישן בחביות ואשר ניתן לשתות אותו רק חודשים מספר אחרי עונת הייצור ביקב.

צעיר אבל ממזר

יין ישן הוא יין טוב — זה ידוע. אבל הצרפתים. האוהבים להתענג על דברים צעירים, מצאו שגם יין ארום צעיר יש לו תכונות משובבות-נפש. בצרפת מתקיימת בכל שנה חגיגה שבה מציגים הכורמים את הבוז'ולה של אותה שנה. המדובר ביין צעיר, שלא הספיק להתיישן בחביות-היקב. אפשר לשתות אותו רק במשך תקופה קצרה אחרי שיוקו — אחריכך הוא מאבד את חריפותו המעקצת האופיינית. הבוז'ולה צעיר, אבל עולה מהר לראש.

קרטון ומתוך בקבוקים לתוך — שומו שמיים — כוסות פלסטיק, רק מיד חסים כמו **מזלי פאר** או **מאיר ניצן**, ראש העירייה של ראשון, קיבלו לידם גביעי-זכוכית, כדת וכדין.

ביקבי כרמל מיוצרי חשבו שמה שמותר לצרפתים מותר גם לנו. כבר שלוש שנים הם עושים חגיגת בוז'ולה ישראלית לחלוטין, והתוצאות: השנה היין מבטיח במיוחד. כך טענו יודעי-דבר בחצרה-היקב.

בני אמדורסקי שזוף ושרירי כהרגלו, העתיר חיבוקים ונשיקות על צעירה יפה שבאה איתו. אמדורסקי סירב, משום-מה, להגיד מי היפהפיה. אולי חשש מעין-הרע. אבל היה לו מה להגיד על היין. מילה של שלוש אותיות. ולמי שלא הבינו את הרמז, הסביר: עוד!

רותי לרמן באה למסיבה עם בעלה אילי גורליצקי, שהוא יו"ר איגוד-אמני-ישראל. גורליצקי ואשתו היפה לא מצאו מקום ליד השולחן, ועמדו בצד כשהם משוחחים עם המוזמנים.

מן הרגע שחיים משה ושיריו עברו את מחסום הלגיטימציה של שדרני-הרדיו. לא נותר עוד שום דבר שיחצוץ בינו לבין צלמיה-העיתונות, המבקשים לצלם אותו בכל מיני תנוחות, עם כל מיני אנשים. כזה בדיוק היה המצב השבוע, באולם הגדול של מלון מצפון לתל-אביב, שם נערכה המסיבה לרגל צאת תקליטו השמיני של משה, להיות זמר. לובי השיש הענקי והקר של המלון היה ריק ומכריק. אם היו אורחים ב-